

СВЕТАТА НОВОМАЧЕНИЦА ЗЛА ПРЕПОДОБНА ПАРАСКЕВА

Господ ја покажува милоста Своја кон оние кои Го познаваат,

и правдата Своја кон оние со чисто срце. Бог го услиша гласот на нејзината молитва кога повика кон Него. Господ е нејзина крепост, нејзин штит, тој ѝ дава сила да издржи до крај. Тој ја поткрепува душата на Онаа чии раце се невини и чие срце е чисто македонско. Светогорецот проигумен отец Тимотеј го молел Бога да ја удостои Злата да заврши богоугодно.

Пишува:
аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Името Твое е Злата, зашто си златна не само по името, но и со срцето златно и богобојажливо. Името Твое е Македонка, зашто го даде својот живот за својата татковина Македонија. Света Великомаченица Злата Мегленска! Стројна убава македонска девојка! Храбра, мудра, со мудроста Христова. Името Твое е Светителка и Бог те удостои со светителски венец на сла-

вата, зашто му остана верна на Бога и на твојот народ.

Македонската светителка Злата Мегленска е

родена во селото Слатина, Мегленско. Нејзината необична убавина била "повод нејзиниот живот да се украси со страдања на Великомаченица". Тамошниот османлиски великодостојник ја забележал нејзината ретка убавина и решил насилно да ја потурчи и да ја присвои. Дознал дека со некои жени отишла во планина да набере дрва и веднаш со аскерот заминал да ја грабне и да ја одведе во својата кука. Ја убедувал да премине во исламската вера, ветувајќи ѝ дека ќе се ожени со неа, а во спротив-

"И ДА МЕ СТАВИТЕ Н ОД НЕГО НЕМА Д

но ќе биде изложена на тешки мачења. Но, Господ ги урива нечестивите мисли на незнајбошците, ги спречува нивните зли намери. "Зла смрт го снаоѓа грешникот, а оние кои го мразат праведникот ќе загинат". Зборовите на устата на Турчинот се неправда и лукавство. Тој не сака да се вразуми. Тој не се плаши и не се гнаси од зло, но засекогаш е засрамен пред светот и замолкнат во темниот пекол. Верната Христова Невеста, верна на својата татковина Македонија и на својот народ, секогаш пред себе го гледала Господа, го повикувала и го прославувала. Таа храбро го одбила Турчинот со зборовите: "Јас верувам во Христос, и Него Му се поклопувам, и единствено Него го знам за Женик мој; Од Него никогаш нема да се откажам, и да ме ставите на илјада маче-

ња и да ме исечете на ситни парчиња".

Попусти биле солзите на нејзините родители и сестри. Злата не заплакала, ниту се поколебала во својата прадедовска вера. Се вивнала благородната душа на Злата над солзите родителски во пре-

гатките на Господ Исус Христос. Турчинот наредил да ја фрлат в затвор и да ја камшикуваат. Три месеци, секој ден, со камшик го ранувале нејзиното тело, кое со крв ја натупувало земјата. Од нејзиниот грб ја излупиле кожата во вид на ремени и ги закачиле пред

СВЕТА ВЕЛИКОМАЧЕНИЦА
ЗЛАТА МЕГЛЕНСКА

Божји храм посветен на Св. Вмч. Злата Мегленска.

Света преподобна Параскева-Петка. Постојат три светителки со исто име Параскева - Петка и тоа: Преподобна маченица Параскева - Римјанка, Св. Великомаченица Параскева - од Иконија и Преподобна Параскева - Трновска. Третата светителка се слави на 14.10/27.10. Родена е во градот Епиват во Тракија. (Родена е во петок и затоа го добила тоа име). Милосрдната девојка поверувала во Христа и се заветила да живее во девство. Заминала на аџилак во Светата Земја, каде гледајќи ги Божјите бесмртни дела, решила да живее строг подвижнички живот. Долги години останала во Јорданската сува и жешка пустина, каде што со молитви кон Бога и пост го истоштила своето тело и го потчини на духот. Одејќи по пустинскиот песок со боси нозе, со искината облека, не плашејќи се од сверовите, студот, жештините, гладот, чувствувајќи ја Божјата благодет, се украсила со доблести и го победила ѓаволот.

"Го засака пустинскиот и тих живот и ревносно тргна по

погребано во близина на морскиот брег. Но, подоцна жителите на Епиват, на истото место, го погребале и распадналото тело на еден морнар. Св. Петка на сон му се јавила на Христољубивиот Георгие и му рекла да ги земе нејзините мошти и да ги изложи на достоинство место. Маките на кои била изложена Св. Петка во пустината, само Бог ги знае. "Бројни се маките на праведниците, но од сите нив Господ ќе ги спаси. Господ ги чува сите нивни коски; ни една од нив нема да се строши". Со торжествена свеченост, светите мошти на Св. Петка биле откопани и свечено положени во црквата на Св. апостоли Петар и Павле, во Епиват. Во 1238 година биле пренесени во Трново, а подоцна во Романија, Србија и Цариград. Во 1641 година, по барање на молдавскиот војвода Василие Лупул, биле пренесени во градот Јаш во Романија. И денес чесните мошти на преподобна Петка се наоѓаат таму и се положени во црквата "Три Свети Ераси". Илјадници луѓе од цел свет и низ сите векови се поклонуват на светите, нераспадливи и чудотворни мошти на достоинствената Света Петка (како што може да се види и на фотографијата направена пред неколку години во градот Јаш, од поклонници од Македонија).

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд

А ИЛЈАДА МЕЧЕЊА А СЕ ОТКАЖАМ"

нејзините очи, да ги гледа и да се исплаши. Вжариле железна прачка, па со неа ја прободеле Злата од едното до другото уво. "Чад излегуваше низ носот и устата на Светата Великомаченица", но и силна молитва кон Бога: "Господи Исусе Христе, не ме оставај во рацете на нечестивиот и не дозволувај да ме совладаат телесните страдања". Господ ја покажал милоста Своја кон оние кои Го познаваат, и правдата Своја кон оние со чисто срце. Бог го слушал гласот на нејзината молитва кога повикала кон Него. Господ бил нејзина крепост, нејзин штит, тој ѝ давал сила да издржи до крај. Тој ја поткрепувал душата на Онаа чии раце биле невини и чие срце е чисто македонско. Светогорецот проигумен отец Тимотеј го молел Бога да ја удостои Злата да заврши богоугодно.

Турците се замориле наоѓајќи разни начини на мачења, но Злата не се измориле. Ја обесиле наопаку, со главата надолу, а под неа ложеле оган за да се загуши од чадот. На крај телото на Злата го обесиле на дрво и го исекле на ситни парчиња. Парчињата од нејзините свети мошти христијаните тајно ги собрале и ги сохраниле на чесно место.

Света Злата настрадала за верата православна и за својата татковина во октомври 1795 година. Замислите на Злата Мегленска за зачувување на прадедовската вера и за слободна татковина се оствариле по нејзината смрт. Мислите на нејзиното срце преминувале од род во род и го покажуваат патот по кој треба да се оди. Светителката се слави на 13.10/26.10. Во Република Македонија, во месноста Сарај, се наоѓа

Христа, Твојот женик. Неговиот благ јарем во својата младост примајќи го, со крсниот знак храбро се вооружи против духовниот непријател. Со испоснички подвизи, постот и молитвите и солзните капки, си го изгаснала жарот на страстите, достоинствената Параскево. И сега во небесните дворови со мудрите девојки, стоејќи пред Христа, моли се за нас кои го почитуваме твојот свет спомен". (тропар)

"Христос се вселил во неа, со Отецот и Светиот Дух и престојувале во неа како во Света Своја Црква".

Пред смртта ѝ се јавил Божји ангел и ѝ рекол да се врати во татковината каде што ќе го предаде своето тело на земјата, а со душата ќе се пресели кај Господа. Се вратила во родниот крај Епиват и се упокоила во XI век. Нејзиното тело било

МАНАСТИР "СИ СВЕТИ" ("СИТЕ СВЕТИИ")

Манастирот "Си Свети" има огромно културно и историско значење, тоа е свето место на многу чуда.

Чудата на манастирот "Си Свети" се бројни за: исцеление, имање пород, одржување во живот, среќа, радост и сл.

www.sisveti.com.mk